L'adeu més emotiu amb un golàs i l'estima de tothom

Felipe confessa haver viscut el «millor final de curs» possible després d'un any «molt difícil» · Acaba contracte i diu ser «realista» amb el seu futur, que veu més a fora que no pas a dins, alhora que admet que vol seguir jugant



Felipe, a la final de la Copa Catalunya, en una de les poques aparicions d´aquesta temporada.

Va controlar amb la dreta, a tres quarts de camp. Es va girar i va avançar un o dos metres. Abans ja havia aixecat el cap un moment, just per veure que Razak estava un pèl avançat. El seu cervell, privilegiat i tan ràpid com sempre, va enviar l'ordre a l'instant a la seva cama esquerra. L'execució va ser immediata. Preciosa. I precisa. Toc subtil, vaselina i cap a l'escaire esquerre. Impossible per al porter. El golàs no va servir perquè el Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html] guanyés a Còrdova, però l'última meravella de Felipe Sanchón sí que va permetre al davanter tancar un any difícil de la millor manera possible. En el seu darrer partit en clau gironina (acaba contracte el 30 d'aquest mes i sembla ben poc probable que la direcció esportiva el renovi), Felipe es va acomiadar amb una nova obra d'art. L'enèsima. La que va aixecar el públic del Nuevo Arcángel del seu seient, arrencant l'aplaudiment de tots els seus companys, que van córrer a felicitar-lo. I no només això; va generar també una allau d'elogis a les xarxes socials que, un dia després, encara no havia acabat. És el millor desenllaç possible per a una història d'amor mutu, entre un club i un jugador que han anat de la mà durant un grapat d'anys; una aventura quasi perfecta en els seus inicis i complicada al darrer tram, però que ha acabat amb un gol de bandera i un ascens inoblidable.

Ahir, ja a casa i un cop païtel partit del Nuevo Arcángel i tot el reguitzell de sensacions que l'han acompanyat en la darrera setmana, Felipe deia haver tancat l'any «de la millor manera possible». «El futbol és capritxós i m'ha volgut cedir aquest gran moment. Em fa molt feliç i ho necessitava», assegurava. A l'èxtasi de l'ascens, l'estima de l'afició durant les celebracions a la plaça del Vi i La Copa, el davanter hi sumava el golàs contra el Còrdova. Només batre Razak, va sentir «tantes coses» que es va acabar «emocionant molt». «Feia molt de temps que no marcava, era l'últim partit del Girona a la categoria... Es van unir un munt de coses que van fer que tot fos d'allò més especial». Només marcar, tots els jugadors van córrer a abraçar-lo, mentre que des de la banqueta tothom aplaudia. «Va ser una passada. Ja fa dies que els companys m'estan demostrant com m'estimen. Al vestidor em van rebre amb una ovació i cantant. Aquest grup és l'hòstia». Les mostres d'estima es van multiplicar al Twitter, mentre el seu mòbil treia fum. «Estic intentant respondre a tothom i tinc missatges pendents des que vam pujar contra el Saragossa. Vaig prometre que escriuria a tothom i així ho faré. Se m'ha girat feina. Encara estic una mica col·lapsat per tot plegat, però agraeixo a tothom la seva estima. La gent del futbol es recorda de mi; persones que fa temps que no hi parlava. M'omple d'orgull», explicava.

Després d'una Primera etapa a la Tercera División (05/06), Felipe tornava a Montilivi al mercat d'hivern de la temporada 08/09, ja a Segona. Són cinc anys i mig els que ha estat al club en aquesta categoria; temps suficient

per marcar 35 gols (és el segon màxim anotador de l'equip a Segona A, només superat per Jandro Castro) i jugar 141 partits de lliga, a part de les seves aparicions als partits de play-off, Copa del Rei i Copa Catalunya. El 30 d'aquest mes acaba contracte i veient el seu escàs protagonisme (només 112 minuts), el més normal és que el club no el renovi. «En breu parlaré amb Quique Cárcel (s'espera que sigui avui o com a molt tard demà). Soc realista veient la temporada que he tingut. Però estic molt orgullós passi el que passi. Hem aconseguit una fita històrica», deia. No amaga que es veu més a fora que no pas a dins i que, sigui quin sigui el desenllaç, com a Montilivi no haurà estat enlloc. «No he viscut tantes coses en cap altre equip. Ni he gaudit tant, ni tampoc he patit tant. El premi de pujar a Primera m'uneix encara més al Girona. Sempre portaré el club al cor. Si ha de ser un comiat, espero que no sigui un adeu, sinó un fins aviat».

Té la intenció de seguir jugant, això sí. «Em trobo bé i el cos aguanta. És un tòpic, però l'edat és només un número. El futbol és el que més m'agrada. No sé quin serà el meu futur, però espero resoldre'l aviat perquè això no s'atura». Ara, allà on vagi, la intenció és no repetir l'experiència personal d'aquest últim any. «A cap jugador li agradaria viure una situació així. Si hagués estat un altre club, a l'hivern hauria marxat com vaig fer al Granada, que vaig deixar l'equip quan estava per pujar». Però no ho va fer, i d'això que se n'alegra: «Me n'hauria penedit tota la meva vida. He sacrificat un any de la meva carrera per aconseguir viure un somni com el que estem vivint ara. Me la vaig jugar i després de tot el que he patit, per fi gaudeixo».

Dissabte a Còrdova, una estona després de marcar un autèntic golàs, Felipe va ser l'objecte dels elogis dels seus companys de vestidor. Machín donava tot el «protagonisme» de la seva roda de premsa al davanter. «Ha fet un golàs i des d'aquí tot el meu reconeixement». No va ser l'únic, el tècnic sorià. S'hi van unir dos migcampistes com Eloi Amagat i Àlex Granell. «És espectacular. És el jugador més important de la història del nostre club en aquesta època. Es mereix tot el meu respecte i admiració. Mai ha aixecat la veu i sempre ha sumat, col·laborant amb tothom. Mereix viure un final així», deia el primer. «Ens hem de treure el barret amb ell. És un exemple, un mirall al qual m'agradaria veure per assemblar-m'hi. Encara té molt joc per donar. Ho ha demostrat amb un gol que només pot fer ell. És el més talentós que ha tingut el Girona al costat de Jandro Castro; i una gran persona», afegia el segon.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/12/ladeu-mes-emotiu-golas-lestima/851241.html?utm_source=rss